

Julia, Iași, Tirgoviște, Buzău, Snagov (Ilfov), tipăria în încetul cu încetul cărți traduse în limba română, mai ales din sfera eclesiastică, și scriitorii români originali se iviau pe alocurea. Pe la 1593 *Luca Stroici*, scrie în limba română cu litere latine „*Tatal nostru*” cu o orthografie fenetico-ethimologică. 1) Printr’acastă încercare el se face filolog în totă puterea cuvântului, precum îl declară și eruditul nostru bărbat *B. P. Hăjdău* în „*studii critice asupra istoriei române*.” La 1595 *Vornicul Grigorie Urechiă*, de origine Moldoven, începe a scrie mai cu temei, într’o limbă curată română, istoria Moldovei de la *Dragoșu* (1354) până la a doua domnie a lui *Aaron-Vodă* (1594), dând prin această atât de însemnată scriere o putere mare literaturii noastre și punând, așa zis, temelia istoriei Moldovei de la înființarea ei ca principat. *Cronica sa*, după *D. Iarcu*, *Bibl. cron. rom.* pag. VII., a așezat’o *Gr. Urechiă* după *cronica tată-său*,

---

1) Acest «*Tatal nostru*» îl prezentase *Luca Stroici* enciclopedistului polon *Stanislaw Sarnicki* la 1593 când petrecea în *Varșavia*, pe care l publicase *Sarnicki* în «*corpul legilor polone*» adunate de el, după care l reproduce apoi *B. Hăjdău* în 1864, scriind despre *Luca Stroici*.